

GRATUIT

Filmele de la Let's Go Digital sînt gata

Azi, Meeting Point, ora 20:00, se vîd filmele Let's Go Digital. Le recomandăm o declarație la cald a președintelui onorific TIFF, Tudor Giurgiu.

Pag. 2

Umbre (1)

Azi prima parte din competiția de scurtmetraje de groază sau pur și simplu bizare.

Pag. 4

APERITIFF

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA
2-11 iunie, 2006

Publicație oficială a TIFF
#8, Vineri, 9 iunie 2006

www.tiff.ro

VANESSA REDGRAVE LA CLUJ

Vanessa Redgrave va fi prezentă la poiectia-eveniment a filmului *The Fever*, regizat de fiul ei, Carlo Gabriel Nero, în care actrița joacă rolul principal, *femeia* ce iese din găoacea ei *upper-class* ca să descopere oroarea și nedreptățile lumii.

Născută și crescută într-o familie de actori, Vanessa Redgrave este una dintre cele mai energice și implicate actrițe: socialistă, susținătoare a dezarmării nucleare, independenței Irlandei de Nord, ambasadoare pentru UNICEF ș.a. În 1977 chiar și-a vîndut 2 case ca să strîngă o echipă cu care să filmeze în Liban documentarul *The Palestinian*, care i-a adus un nedrept și persistent renume de anti-semită. A început studiind baletul pe care l-a abandonat din pricina înălțimii (1,80m).

În 1958 debuta alături de tatăl ei și pe scenă (*A Touch of the Sun*) și pe ecrane (*Behind the Mask*). În anii '60 și-a legat numele de *free cinema* prin colaborările cu Karel Reisz la *Morgan!* și *Isadora*, vibrant portret făcut celebrei dansatoare Isadora Duncan (ambele aducîndu-i nominalizări la Oscar și premii de interpretare la Cannes) și cu Tony Richardson (cu care a fost căsătorită 5 ani) la un *short*, *The Sailor from Gibraltar* și *The Charge of the Light Brigade*. A jucat cu iubitul Franco Nero pentru Tinto Brass și Elio Petri, a înfruntat-o pe Glenda Jackson în *Mary, Queen of Scots*, a fost o emoționantă Nina în *Pescărușul* lui Sidney Lumet, o călugăriță posedată și avidă de sex în *dementul The Devils*, o adversară pe măsura lui Poirot în *Crima din Orient-Express*, Agatha Christie în *Agatha*, o activistă anti-nazistă în *Julia* (Oscar pentru rol secundar) și prizonieră-cîntăreață în lagăr de concentrare în *Play-*

ing for Time, Blanche într-un remake TV al celebrului *Whatever Happened to Baby Jane?*, Olive Chancellor în *Bostonienii* lui Ivory și blînda și nefericita doamnă Wicox în *Howards End*-ul aceluiași, un geniu criminal în primul *Mission: Impossible*, mama lui Oscar Wilde, dar și a lui Raskolnikov, Mrs Dalloway, precum și pasiunea lui Omar Khayyam într-un film recent. O

galerie mai vastă, diversă și nuanțată de roluri (în teatru/ TV/ cinema) e foarte greu de găsit.

Carmen Mezincescu

Astăzi, 20.30 Febra (*The Fever*, SUA-Marea Britanie, 2004) 83' - în prezența actriței Vanessa Redgrave

Cine dă mai mult

Luptă strânsă între cele două filme românești aflate în competiție, filmul lui Cătălin Mitulescu intrând în top pe locul doi. *Taxidermia*, filmul șoc al Zilei Maghiare ocupă locul cinci schimbând radical ordinea preferințelor publicului pentru filmele din competiție. Însă pe locul 3 în clasamentul general, deci cel mai mare al treilea punctaj dintre toate filmele votate îl ocupă bijuteria din 1924, *Sherlock Junior* acompaniat live de DJ Dubase. Un punctaj remarcabil primește și *Cel mai iubit dintre pământeni*, film prezentat în proiecție specială.

Competiție

A fost sau n-a fost? / 12:08 East of Bucharest 4.69
Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii / The Way I Spent the End of the World 4.45
Viva Zapatero! 4.40
Izolați / Aislados 4.37
Taxidermia 4.16

Barometru general

Trăiește! / Va, vis et deviens 4.78
Sherlock Junior 4.67
Toți copiii nevăzuți / All the Invisible Children 4.61
Cel mai iubit dintre pământeni / The Most Beloved of the Mortals 4.57
Dulcea ei război / Sympathy for Lady Vengeance 4.49
ABBA, filmul / ABBA the Movie 4.46

Vox Pop

Particulele elementare

Dan Pinte, 25 ani: „A fost și plictisitor și interesant, mai ales modul în care a surprins atracția dintre femeie și bărbat, compatibilitatea dintre cele două sexe, lupta pentru putere. Dominare vs. Duo într-o relație, accentul pus pe defularea sentimentelor constituie un subiect interesant”.

Vecinul de alături

Anca Boluga, 26 ani: „Mi-a plăcut foarte mult, am avut o reacție pozitivă la început, dar sfârșitul m-a încărcat prea mult sufletește. Povestea este greu de înțeles, cu tulburări psihice”.

Clădirea iacobiană

Oana Pop, 35 ani: „Mi-a plăcut pentru că arată o parte a lumii arabe la care nu ai acces de obicei și la care nu m-am gândit până acum. Îmi imaginam un Cairo mult mai islamic, nu mă așteptam să văd decolteu și fustă scurtă în film”.

Echipa AperiTIFF

Laura Popescu, Lia Valendorfean, Carmen Mezin-sescu, Cristi Mărculescu, Cosmina Fernoagă, Daniel Sîrbu, Alina Suătean, Cătălin Bogdan, Lacrima Andreica, Irina Dumitrașcu, Paula Boartă.

Grafică: Raymond Bobar, Carmen Gociu
Ilustrație: Matei Branea

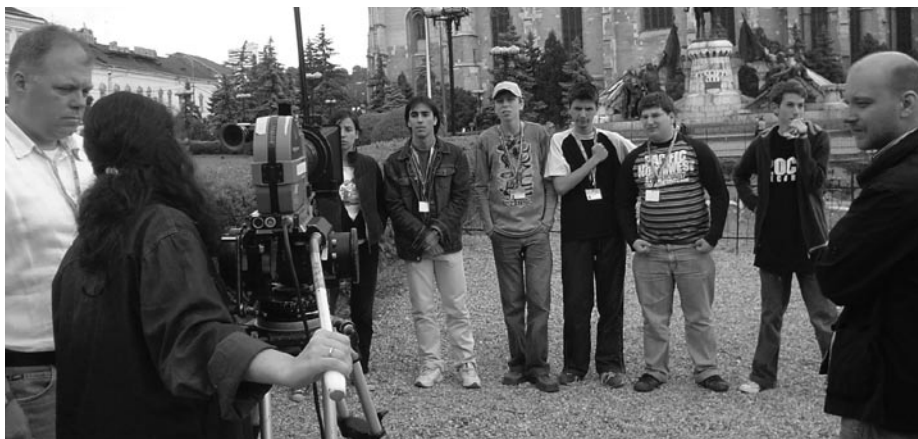
Traducere: Paula Măhălean
Distribuție: Flavia Giurgiu, Ionuț Husti
Tipărit la: Compania de Producție Tipografică

Realizat cu sprijinul:

Let's Go Digital

Cel mai tare lucru din festival

... nu e nici filmul lui Porumboiu, nici petrecerea din Diesel, nici filmul cu Bjork, mulțimea de ghesti sau sălile pline de la Republica. Lucrul de care sînt cel mai mîndru, în calitatea asta „onorifică” pe care o am, precum un observator FIFA, e că s-a reușit pentru a doua oară adunarea la TIFF a 15 tineri pasionați de film care învață cum se face un film în 10 zile. Adică **Let's Go Digital**. Am văzut azi cele 5 filme de cîte 3 minute, fiecare în variante aproape finale, și mi s-au părut excelente pentru niște oameni aflați la început de drum. Radu Mihăileanu e fascinat de toată gașca asta care vine din București, Azuga, Botoșani, Brăila, Cluj, Galați, Tulcea sau Vaslui și le-a programat deja o întîlnire cu tot juriul simbătat. Trainerul adus special de prietenii de la British Council, cît și profesorii lor „de grupă” sînt megaîncîntați de ei. Și, surpriză, azi i-am văzut pe stradă întîmplător pe cîțiva din „absolvenții” promoției 2005 **Let's**

Go Digital. Am avut senzația și premoniția totodată că an de an ne vom vedea de-acum înainte la TIFF cu promoția 1, 2, ș.a.m.d. Și, why not, le vom vedea evoluția, filmele, premiile... Am realizat pe loc că s-a întîmplat „ceva”, e un eveniment care trebuie pomenit cu mîndrie și susținut cu voce tare. Într-o cinematografie premiata dar cheală la nivelul infrastructurii de bază, adică săli și educație cinematografică, TIFF a avut o idee care a prins formă și fond și acum a devenit primul proiect serios de training alternativ în cinema pentru oameni de pînă la 18 ani. Am înțeles de la Mihai Gligor, proiect managerul **Let's Go Digital**, că sînt șanse să se transforme într-o școală de vară pe durata a 3 săptămîni și în curînd va itinera prin țară. Veniți să-i cunoașteți și să le vedeți filmele în premieră miine la Meeting Point la ora 20.00, în incinta Muzeului de Artă, sala Tonitza.

Tudor Giurgiu, președinte onorific TIFF

Fără Limită

Acordorul de cutremure

Imaginați-vă *Castelul din Carpați* filtrat prin crepusculul mitologiei grecești. Inserați în viziune: mașini, mașinării și mecanisme pe bază de păpuși, arcuri, roțițe, sentimente și destin; adăugați muzica, decoruri baroce decăzute și deca-

dente și poate veți avea o viziune oarecum asemănătoare celui mai recent vis superb, halucinant și damnat semnat de nepămîntenii frați Quay. Film despre dragoste pierdută, regăsită și eternă, metaforă sfîșietoare și mitologizantă a amorului ca nebunie și a pieririi ca salvare dincolo de hotarele lumii. Povestea acordurului de cutremure Felisberto care merge pînă la capătul lumii pentru a acorda oameni mecanici și sfîrșește îndrăgostit de Malvina, cea acoperită de un vâl negru care încă îl mai strigă pe Adolfo, este una dintre experiențele totale și copleșitoare din playlistul acestei ediții a TIFF. Mai aveți nevoie de motive pentru a nu-i rata pe bizarozii și genaloizii frați gemeni pasionați de păpuși? Acordorul este cea mai subtilă, stilizată și erotică peliculă vizionabilă la TIFF...da, mai erotică decît *Drawing Restraint*.

Cristi Mărculescu

Pe hartă: Argentina

Neorealism argentinian în El Bonaerense

Pablo Trapero, regizorul nominalizatului la premiul Goya pentru cel mai bun film *Mundo Grúa*, se dovedește încă o dată un maestru al atmosferei, evocând lumea aspră a muncii de zi cu zi din Argentina, ce l-a consacrat ca unul dintre cei mai importanți regizori ai noului val argentinian. Zapa e lăcătuș într-un orașel micuț și liniștit din apropiere de Buenos Aires. Orele lui de muncă trec cumplit de încet. Asta pînă ce Polaco, proprietarul prăvăliei, îi dă o sarcină banală – aceea de a deschide un seif dintr-un birou. A doua zi Zapa se pomenește arestat sub acuzația de jefuire a respectivului birou. Ismael, unchiul său și polițist pensionar, îl scapă de închisoare și îl trimite la Buenos Aires. Unde Zapa se înscrie la școala de ofițeri de poliție. Pe care după luni de antrenamente chinuitoare, o absolvă cu brio. Și devine la rîndul lui un Bonaerense: membru al celei mai brutale și corupte forțe de poliție din Argentina. Cu buget redus, cu o imagine năucitoare în subtonuri de gri, filmul lui Trapero este o satiră la foc mic cu o poveste atît de reală încît ai momente cînd îți vine greu să crezi că e ficțiune.

No sos vos, soy yo – comedia argentiniană a anului 2005

E semnată de Juan Taratuto și pornește de la cea mai frecventă frază folosită de cuplurile de cursă lungă, frază ce vrea să spună întotdeauna un pic altceva decît spune. Și care se referă în principiu la tot cîrnatul de umilințe inutile pe care un membru al cuplului le face de dragul partenerului, obținînd de regulă efectul contrar celui scontat: o binemeritată respingere. Diego Peretti (unul dintre favoriții publicului argentinian de televiziune, aici în formă maximă) e medic ginecolog. Îl cheamă Javier și e un individ umil, îndrăgostit pînă la stadiul de nevertebrată de prietena lui și dispus deci să facă orice pentru ea. Drept urmare și să se însoare cu o necunoscută din America pentru un green card, și să se mute în State. Dar, cum de obicei fraierii umili și-o iau, filmul ajunge inevitabil și la secvența în care ea îl părăsește iar el rostește celebrele cuvinte: "Dar mi-am lăsat serviciul, mi-am vîndut mașina, mi-am dat lucrurile la prieteni... Doar ne mutăm în altă țară împreună!". Iar în momentul imediat următor începe aventura mutării de la (fosta) prietenă, aventură presărată cu exerciții fizice, cîini de plimbat, lecții de gătit, mame, muzică, niscaiva sex și orice altceva cu unicul scop ca fosta să fie uitată și adevărata să fie găsită. Memorabilă performanța actriței Cecilia Dopazo, care, de altfel, semnează scenariul cu Taratuto în acest film în care se vor regăsi toți (adulții) care au trecut prin cel puțin o relație de lungă durată.

Laura Popescu

BRITISH COUNCIL

Îți dăm întâlnire la toamnă în București, Cluj, Iași și Timișoara, la Festivalul Filmului Britanic.

www.britishcouncil.ro

Anul ăsta la TIFF venim cu mălaiu'...

... o spunem ca să fim în ton cu filmele contemporane

Filmul este un motiv bun să-ți reamintim că noi îți aducem televiziunea și, prin același cablu, internetul și telefonia digitală. Trei servicii pentru care merită să te întorci acasă.

Astral
o companie UPC

UPC

Umbre

Tideland – un poem horror

De la unul dintre cei mai ciudați și singulari visători ai cinematografului contemporan, un basm negru-postmodern, *trip* șocant, desigur halucinant, dar și neașteptat de sensibil într-o lume incredibilă, ½ distopică, ½ *Alice in Wonderland* – carte din care, de altfel, tot citește micuța Jeliza-Rose (fascinanta Jodelle Ferland). Cu o familie heroinomană în care fata pare singura creatură aproximativ normală în timp ce îi pregătește doza tăticului, interpretată de doi dintre cei mai iconici actori în viață: Jeff Bridges aproape de nerecunoscut în chip de rocker hărbos, agonic și decrepit și Jennifer Tilly, într-o genială pasișă de Courtney Love în mizerie. Un loc uitat de lume, o demență de nedescris, în egală măsură coșmar acid și vrajă hipnotică. Centrată pe fetița mult prea matură, cu ciudata ei lume imaginară în care capete mutilate de păpuși (Barbie!) îi sînt singurii tovarăși de explorări și năzbîții și pe relația cu vecinii, două creaturi atît de stranii încît e futil să încerci să le descrii. Cu accente perverse care îți dau fiori și atîta candoare încît să trezească la viață copilul din cel mai rece, acrit și plicitisit dintre noi. Pretîndu-se la multiplele interpretări despre granița real-imaginar. Cu o împăiere artizanală a unui mort, cea mai aiuritoare utilizare a veverițelor de la *Charlie and the Chocolate Factory*-ul lui Tim Burton încoace și un final care doare mai mult decît ți-ai putea închipui. Pe scurt, un Gilliam 100%, nebun, poetic, mai puțin haotic decît ar putea părea la o primă privire, amuzant și mereu surprinzător.

Carmen Mezincescu

Umbre (1)

Children of the night... lăsați orice speranță și intrați la Umbre 1 pentru a vă stîrni gînduri negre. În această parte a selecției o femeie miloasă dar prea curioasă este localizată după mirosul de descompunere (în cinicul *Compassiune*, punere pe peliculă a proverbelor despre facerea de bine și curiozitate), un bărbat găsește un puzzle demoniac și viața lui se va schimba pentru totdeauna în moarte (*Jigsaw*, și nu vă mai gîndiți la *Saw*), un anumit domn G se uită prea mult în oglindă și... (*Frica domnului G*, un mic deliciu vizual în alb-negru), o femeie și soțul ei paralizat au o ultimă confruntare în camera de baie (*Avatar*, de o frumusețe rece rarissimă) și o gospodină se trezește cu o frumusețe de mustață (comic-sensibilosul *Moustache*). În contrapunct o comedie irezistibilă, lipsită de orori despre un fan înrăit al filmelor demne de listat în Noaptea Prostului Gust („ingredientele care, odată adăugate oricărui film, acesta devine o capodoperă? *Zombies*, *ninja* și *cyborgi*.”) care își complică absolut copios viața (*DVD*).

Cristi Mărculescu

InterogaTIFF

Revoluția din '89 la TIFF

A fost sau n-a fost? și *Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii* - două povești despre impactul Revoluției din decembrie '89 asupra unor personaje neadaptate la sistemul comunist. Dacă personajele lui Cătălin Mitulescu trăiesc momentul trecerii de la un regim la altul, cei ai lui Corneliu Porumboiu îl reconstruiesc la 15 ani de la petrecerea lui.

Marius Panduru, directorul de imagine al celor două filme: „În primul rând, regizorii sînt foarte diferiți. E o mare plăcere să lucrez cu Cătălin Mitulescu. E un regizor exploziv. E extraordinar să lucrez cu Corneliu Porumboiu, care e atît de sincer și de simplu în ceea ce face, încît reușește să spună povești fascinante. *A fost sau n-a fost?* n-a fost ofertant pentru imagine. Sînt 45 de minute de discuții într-un studio mic de televiziune locală. Ce Dumnezeu să faci acolo? În perioada noastră de probe i-am propus lui Corneliu să exploatăm portetele, imaginile frumoase. El a zis că nu sîntem la CNN și avea dreptate. Așa am gîndit povestea subiectivării unei camere video, practic de amator, dar care cocheta cu profesionalismul. În filmul lui Cătălin, însă, bogăția vizuală e mult mai mare. E ca un film de epocă. Zic că nu e doar meritul imaginii, cît al scenografiei”.

Cătălin Mitulescu, regizor *Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii*: „Nu este atît un

film despre Revoluție, cît despre modul în care a influențat personajele, cum le-a schimbat destinele. Revoluția parcă vine din cer în filmul ăsta. Nu trebuie să uităm ce a însemnat perioada comunistă și de aceea cred că trebuie văzut de cît mai multă lume”.

Dorothea Petre, actriță *Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii* (premiu de interpretare la Cannes): „Pentru mine a fost destul de greu să mă transpun în pielea personajului pentru că eu nu am trăit cu intensitate adevărata Revoluție. Eu aveam 8 ani și mă jucam cu frații mei. Am muncit mult, cu cîte 12-14 ore de filmare pe zi. E o mare satisfacție pentru mine că am făcut acest film.

Ion Sabdaru, actor *A fost sau n-a fost?* (film premiat cu Camera D'Or la Cannes): „Eu sînt foarte bucuros că am jucat în filmul ăsta, care e ca o călătorie pentru mine. Am repetat mult, lucru care se și vede în film. Eo scenă mare, de 45 de minute, cea din studioul de televiziune, pe care, după ce am filmat-o, am mai jucat-o o dată. Ca-n teatru. Eu, cu Teo și cu d-l Andreescu am descoperit că putem face un spectacol, să jucăm la scenă acest film. Sînt foarte mîndru de premiul de la Cannes. Mă bucur pentru toată echipa”.

Alina Suătean

TIFF News

Andrei Șerban se întîlnește cu tinerii cineaști

Celebru regizor român se întîlnește astăzi, 9 iunie, ora 16.00, cu tinerii cineaști români ale căror pelicule sunt prezentate la **Zilele filmului românesc**. Întîlnirea este mediată de președintele onorific al TIFF, Tudor Giurgiu. În cadrul aceluiași eveniment Andrei Șerban își prezintă cartea intitulată *O biografie*.

Biletele pentru gala TIFF

278 de invitații pentru gala de închidere a TIFF 2006, sînt puse în vînzare la biroul Box Office din holul cinematografului Republica. Invitația este pentru o persoană și are un preț de vînzare de 400.000 lei. Început în spirit românesc, TIFF 2006 se va încheia, sîmbătă, la ora 17,30 la Teatrul Național Cluj, pe acordurile muzicale celebre ale Fanfarei Ciocîrlia.

Program vineri, 9 iunie

Cinema Republica

- 11.00 Soap (En Soap, Danemarca, 2006) 104'
- 13.00 13-Tzamet (Tzamet, Franța-Georgia, 2005) 93'
- 15.00 Taxidermia (Ungaria, 2006) 91' - în prezența regizorului György Pálfi
- 18.00 Palme albe (White Palms, Ungaria, 2005) 97' - în prezența regizorului Szabolcs Hajdu și a actorului Gheorghe Dinică
- 20.30 Febra (The Fever, SUA-Marea Britanie, 2004) 83' - în prezența actriței Vanessa Redgrave
- 23.00 Dulcea ei răzbunare (Sympathy for Lady Vengeance, Coreea de Sud, 2005) 112'

Cinema Victoria

- 10.00 Scurtmetraje românești 2 (2005-2006) 90'
- 12.00 Scurtmetraje românești 1 (2005-2006) 105'
- 15.00 Scurtmetraje românești 3 (2005-2006) 94'
- 17.30 Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii (The Way I Spent the End of the World, România, 2006) 110'
- 20.00 A fost sau n-a fost? (12:08 East of Bucharest, România, 2006) 80'
- 22.00 Acordorul de cutremure (The Pianotuner of Earthquakes, Marea Britanie, 2005) 99'
- 00.00 Țara minunilor (Tideland, Marea Britanie, 2005) 122'

Cinema Arta

- 10.00 El Bonaerense (Argentina, 2002) 97'
- 12.00 Umbre 1 102'
- 14.30 Morții și viii (The Living and the Dead, Marea Britanie, 2006) 83' - în prezența regizorului Simon Rumley
- 17.00 Curajul de a iubi (Courage d'aimer, Franța, 2005) 103'
- 19.30 Rize (SUA, 2005) 84'
- 21.30 Nu tu ești de vină, ci eu (No sos vos, soy yo, Argentina, 2005) 105'

Cinema Echinox Proiecții în aer liber

- 21.30 Drawing Restraint 9 (SUA, 2005) 145'

Hotspoturi publice gratuite

c*free

See for free with
c*free!

La TIFF ai internet wireless gratuit. Hai cu laptopul la Cinema Republica sau la Meeting Point Terasa Muzeu și citește recenziile de film **online!**

Intra pe www.cfree.ro, înscrie-te, și poți castiga invitații gratuite la film!

2000
de ani
de învățăminte
ce merită
împărtășite

MURFATLAR vinul

AcTIFFează-te cu Vodafone!

Participă la TIFF și intră în concursurile organizate de Vodafone.

- Urmărește APERITIFF sau ascultă Radio Impact pentru a afla întrebarea Vodafone și trimite-ne un SMS cu răspunsul corect.

- Fă o fotografie reușită cu telefonul mobil și trimite-ne-o prin MMS.

- Propune-ne un film de trei minute cu titlul "Trăiește fiecare clipă".

Vino să afli detalii în Meeting Point (curtea Muzeului de Artă), în fiecare zi, începând cu ora 10.00.

trăiește fiecare clipă

Fără Limită

Morții și viii

Începutul e unul dintre cele mai bune, văzute la cinema în ultimii ani și își poartă mîndru ștampila de serie *B/low-budget*: un bătrîn cam neîngrijit se plimbă încet printr-o casă întunecată, mohorîtă, împănată cu scaune cu roțile ce pare nesfîrșită și, destul de clar, abandonată. Istoria se mută brusc înapoi în timp: versiunea mai tînăra a omului (Lord Brocklebank) și o variantă nu mult mai fătoasă a casei cu pricina (Longleigh House), ceva mai populată: de bolnăvicioasa soție a lordului sărăcit și, mai ales, retardatul fiu, poate schizofrenic, care se îndoapă compulsiv cu diverse pastile pentru a menține un simulacru de normalitate. Tatăl pleacă cu treabă, iar sora care o îngrijește pe doamnă urmează să apară a doua zi. Și totul o ia complet razna pentru că plodul a decis că e momentul să-și dovedească maturitatea și forța, însănătoșindu-și mama. Un stilat *huis clos* aberant și psihotic, cu băiatul (minte de copil într-un trup deja matur) care ba își oprește tratamentul, ba îl reîncepe (dar încurcînd definitiv cantități și doze), pînă descoperă rezerva de seringi din frigider, pare-se menite să-l calmeze în situații de criză, dar ce se dovedesc repede extrem de adictive și cauzatoare de halucinații tot mai sinistre. Cu un montaj frenetic, amintind pe alocuri de *Requiem for a Dream*, o imagine sumbră și amenințătoare, în culori saturate și un decor spectaculos valorificat la maxim, *The Living and the Dead* impresionează și prin scenariul care te poartă fără oprire de la un dezastru la altul și printr-o regie ce se pricepe să scoată tot ce e mai bun din actori – în special din necunoscutul Leo Bill (James, disfuncționala odrasla) – și din *setting*-ul claustrofob, deopotrivă.

Carmen Mezincescu

Cui îi e frică de întrebarea Vodafone?

Cum se numește secțiunea festivalului în care sunt prezentate documentare despre muzică, precum ABBA: The Movie sau Glastonbury?

Răspunsuri:

- Supernova
- French Touch
- Doc'n'Roll

Dacă te duci azi la TIFF o să știi să răspunzi. Trimite-ne un SMS cu răspunsul corect la numărul de telefon 0722 699 558 și vino la Meeting Point, la ora 18.00 să vezi dacă ai cîștigat.

trăiește fiecare clipă

InterogaTIFF The '89 Revolution at TIFF

Was it or wasn't it? And *How I Spent the End of the World*-two stories about the impact the Romanian Revolution in December 1989 had on people un-adapted to the communist regime. If Cătălin Mitulescu's characters live the moment of passage from one regime to another, Cornel Porumboiu's characters reconstruct it, 15 years after it is gone.

Mihai Panduru, director of photography for both movies: "First of all, the two directors are very different. It is a great pleasure to work with Cătălin Mitulescu. He is explosive. It was extraordinary to work with Cornel Porumboiu who is so sincere and simple in what he does that he manages to tell fascinating stories. "*12:08 East of Bucharest* doesn't have a challenging cinematography. There is a 45 minutes long talkshow in a very small TV studio. What on Earth could you do there? On our rehearsal period I suggested Corneliu to exploit portraits, beautiful pictures. He said we were not CNN and he was right. So we thought about subjectifying a video camera, practically an amateurish one that flirted with professionalism shooting. In Cătălin's film, the visual richness is much greater. It's like a period piece. My opinion is that it is not because of the photography but also because of the backgrounds."

Cătălin Mitulescu, director, *How I spent the end of the world*: "It is not so much a movie about the Revolution than about how

it influenced the characters, how it changed their destinies. We must not forget what the communist period meant and this is why we consider this film should be seen by as many people as possible."

Dorothea Petre, actress, *How I Spent the End of the World* (best acting award in Camera d'Or in Cannes). "It was very difficult for me to transpose myself in this character because I didn't experience the Revolution very intensely. I was 8 and I was playing with my brothers. I worked a lot for this role, 12-14 hours a day."

Ion Sabdaru, actor, *Was it or wasn't it?* (Camera d'Or in Cannes): "I am very happy to be in this movie. It was like a journey to me. I rehearsed a lot, which is obvious in the movie. It is a big scene, 45 minutes long, the one in the TV studio. We acted that, shot it and then did it again. Like in the theatre. I, Teo and Mr. Andreescu discovered we can make it into a show, to play it on stage. I am very proud of the Cannes award."

English version by Paula Măhălean

TIFF mulțumește pentru sprijin:

**Trăiești 26.280 de zile.
Și doar 720 le petreci
urmărind filme.**

trăiește fiecare clipă

vodafone